

Programa

9.00h Inauguració

Conferència d'obertura:

Mitjans de comunicació: Un motor o un obstacle per a la igualtat?

Joana Gallego, experta en gènere i comunicació, professora titular de Periodisme de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Presenta: Josep Lluís Gómez Mompert, catedràtic de Periodisme UV.

10.00h I Taula rodona:

Igualtat i formació en periodisme i comunicació

María Iranzo – Parc Científic UV
Carla Garrido – Compañía del Trópico
Miriam Bouiali – Levante-EMV
Kristin Suleng – Ukemotion

Moderada: Patricia Cabezuolo, professora de Periodisme UV.

11.30h Pausa

12.00h II Taula rodona

Un sostre de vidre en la comunicació?

Nadia Tronchoni – El País
Laura López – Grup Parlamentari

Compromís
Carolina Salvador – Congrés dels Diputats
Isabel Villar – Cadena Ser

Moderada: M^a José Coperías, professora Filologia Anglesa UV.

14.00h Pausa

16.00h III Taula rodona

Complicitats cíviques per una altra comunicació

Pilar Devesa – Comitè Antisida
Ana María Iborra – Freelance
Anna Ortiz – Periodista i community manager
Teresa Ciges – Revista Saó

Moderada: Carolina Moreno, catedràtica de Periodisme UV.

17.30 Pausa

18.00h IV Taula rodona:

Comunicar en clau de dona

Paula Navarro – 99.9 Valencia Radio
Blanca Aparisi – Grupo R Comunicación
Esma Kucukalic – Fundación Asamblea de Ciudadanos y Ciudadanas del Mediterráneo (FACM)
Beatriz de Zúñiga – Las Provincias

Moderada: Lola Bañón, professora de Periodisme UV.

19.30h. Conclusions i cloenda

Comunicar i marcar la diferència

Testimonis de joves periodistes titulades a la Universitat de València (2000-2017)

Dimarts,
17 d'abril de 2018

Sala d'actes de la Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació

Organitza:
Àrea de Periodisme

Coordinació general:
Adolfo Carratalá, Josep Lluís Gómez, Rafael Miralles, Dolors Palau



Facultat de Filologia,
Traducció i Comunicació

VNIVERSITAT
ID VALÈNCIA
Departament de
Teoria dels Llenguatges
i Ciències de la Comunicació

UNITAT D'IGUALTAT
UNIVERSITAT ID VALÈNCIA



Marcar la diferència

Des de la seua implantació en el curs 2000-2001, les estudiantes de Periodisme en la Universitat de València –un dels estudis en les Ciències Socials amb les qualificacions més altes d'accés– sempre han superat de manera significativa el nombre d'alumnes homes. La constatació, present en altres universitats de l'estat espanyol, també s'ha vist reflectida en la presència creixent de dones en les redaccions dels mitjans de comunicació. Tanmateix, aquesta tendència no s'ha traduït en la incorporació de les periodistes al mercat laboral en condicions d'igualtat. És una constatació confirmada per enquestes com la publicada per la Asociación de la Prensa de Madrid (APM) en 2017.

Les dades de l'APM revelen que només un 70,6% de dones treballava amb un contracte indefinit, davant d'un 83% d'homes. Pel contrari, un 10% de dones treballaven amb contracte d'obra o col·laboracions per article, una xifra que es reduïa al 3,6% en el cas dels homes. A més, en condicions de crisi són les periodistes qui pateixen de forma més greu els efectes. Al País Valencià, l'estudi de la Unió de Periodistes Crisi al sector de periodistes i periodistes gràfics a la Comunitat Valenciana (2007-2016) assenyala que, en febrer de 2016, l'atur en la professió tenia un clar predomini femení: "Les dones suposen les dues terceres parts dels periodistes

aturats, 722 d'un total de 1.129 (el 64%). És una xifra idèntica que la que es registra a nivell nacional".

A més de la desigualtat en les condicions de treball, tampoc s'ha produït un accés efectiu als llocs de responsabilitat. Segons l'informe de l'APM, mentre un 10% d'homes ocupen càrrecs de sots-director, director adjunt i director, en premsa escrita només un 2,6% de dones ocupen càrrecs de la mateixa categoria. En canvi, en 2016 les dones representaven el 25,5% dels llocs de redacció (l'escala laboral bàsica), mentre que en el cas dels homes aquesta xifra no superava el 15%.

Desequilibris laborals

Les dades anteriors posen sobre la taula un desequilibri en el mercat laboral que condemna les dones periodistes a pitjors condicions de treball i majors dificultats de progressió professional. És una realitat que ens obliga a reflexionar-hi i a prendre com a punt de partida experiències com les que han trobat en el seu recorregut laboral un grup representatiu de dones professionals de les catorze promocions de la llicenciatura i el grau de Periodisme de la Universitat de València.

Els estudis de Periodisme, ofereixen a les estudiantes eines per a desenvolupar la professió en clau d'igualtat? Quines barreres



troben les joves periodistes per a exercir el seu ofici? Què cal reclamar a institucions i organitzacions comunicatives per a avançar en aquesta direcció? Cal reivindicar un estil i una manera femenina d'exercir el treball comunicatiu? Els mitjans, són receptius, valoren i reconeixen les maneres de les dones d'observar les realitats i de contar-les? Les estructures organitzatives i els discursos dominants de la professió, segueixen perpetuant percepcions i esquemes dominants del passat? La majoria d'edat dels estudis de Periodisme és un bon pretext per a copsar on estan i què fan les joves periodistes que han estudiat en la Universitat de València. Els testimonis d'una mostra d'estudiantes que van passar per les aules del campus universitari ens permetran conèixer el que han viscut aquestes dones després d'obtenir la titulació acadèmica.

En clau de dona

En la jornada Comunicar i marcar la diferència ens aproximarem als testimonis d'un conjunt significatiu de dones periodistes joves que ens explicaran, des de la seua experiència, si aquesta professió cada volta més feminitzada els ha permés accedir a les diverses temàtiques i estructures de les empreses de comunicació, particularment els àmbits de més prestigi i poder. Interessarà escoltar el

que ens diuen en primera persona unes professionals, exestudiantes reeixides de Periodisme, a les quals hem emplaçat perquè rescaten, reflexionen i intercanvien punts de vista sobre els múltiples itineraris que han recorregut, les tasques professionals que han desenvolupat i els entorns laborals amb què s'hi han enfrontat després del seu pas per la Universitat de València.

Redactar cada dia un seguit de notes de premsa, accedir a les fonts documentals d'un reportatge, enllestir els titulars d'un butlletí radiofònic, organitzar l'agenda d'una diputada, escriure el guió d'una peça documental, dirigir un reportatge audiovisual, dissenyar el web d'una organització no governamental, coordinar l'àrea de comunicació d'un sindicat, organitzar l'entorn digital d'una empresa comunicativa, preparar un programa docent en la universitat o informar des de l'estranger. La diversitat de llocs i perfils professionals amb què les nostres titulades en Periodisme s'obrin pas cada dia en el complex món de la comunicació, dins i fora del País Valencià, ens permetrà conèixer les seues rutines i els treballs que realitzen. Ens ajudarà al capdavant a comprendre els conflictes amb què, enmig d'una profunda crisi social i econòmica, s'enfronten unes dones del País Valencià que des del llindar del segle XXI van optar per dedicar-se a estudiar i a exercir l'ofici més bonic del món.